

Sygn. akt I C 828/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa H. A.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda H. A. kwotę 15 000,00 zł (piętnaście tysięcy złotych 00/100), z ustawowymi odsetkami w wysokości:

- 13 % w stosunku rocznym od dnia 22 listopada 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku,
- 8 % od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, oraz
- z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 pkt procentowych od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powoda H. A. kwotę 750,00 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100), tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 2 105,00 zł (dwa tysiące sto pięć złotych 00/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nie obciąża powoda H. A. kosztami wydatków na rzecz pozwanego (...) S.A. w W..

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska-Kołącka

Sygn. akt: I C 828/15 Uzasadnienie

Powód H. A. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 15.000 złotych, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i cierpienie oraz kwoty 2.282 złote, tytułem zwrotu kosztów opieki, z ustawowymi odsetkami od dnia 22.11.2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 30 stycznia 2011 roku w K. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym kierująca pojazdem marki (...) (...) J. S. nie zachowała należytej ostrożności, na skutek czego doprowadziła do potrącenia rowerzysty H. A..

W wyniku powód doznał wieloodłamowego otwartego złamania podudzia prawego. Był hospitalizowany, przeszedł zabieg operacyjny polegający na otwartej repozycji i zespoleniu płytką i śrubami. Został poddany rehabilitacji. W okresie leczenia wymagał pomocy i opieki osób trzecich.

Zdaniem powoda wypłacona przez pozwanego kwota zadośćuczynienia w wysokości 10.000 złotych i zwrot kosztów opieki 238 złotych są zdecydowanie zaniżone.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, iż powód w co najmniej 50% przyczynił się do skutków wypadku ponieważ jechał nieoświetlonym rowerem, ubrany był w ciemną niewidoczną odzież i posiada poważną wadę wzroku z powodu której jest na rencie. Dlatego wypłacona powodowi kwota zadośćuczynienia w wysokości 10.000 złotych jest adekwatna w stosunku do doznanej przez niego krzywdy.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 30 stycznia 2011 roku w K. na ulicy (...), J. S. kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) podczas wykonywania skrętu w lewo, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu rowerzyście H. A. doprowadzając do jego potrącenia, w wyniku czego H. A. doznał obrażeń ciała w postaci otwartego złamania podudzia prawego, które naruszyło prawidłowe czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni.

Z miejsca wypadku powód został przewieziony do szpitala w K. gdzie był hospitalizowany na oddziale ortopedycznym z rozpoznaniem wieloodłamowego otwartego złamania nasady dalszej lewego podudzia. W dniu 3 lutego 2011 roku powód został poddany zabiegowi operacyjnemu repozycji otwartej i zespolenia płytką i śrubami. Po opuszczeniu szpitala 11 lutego 2011 roku powód chodził o kulach przez okres jednego roku. Kontynuował leczenie rehabilitacyjne od 21.02. 2011 roku do 26.05.2011 roku. Złamanie u powoda wygoiło się bez skrócenia podudzia, z niewielkim ograniczeniem zgięcia stawu skokowego, niewielkimi obrzękami stawu skokowego i przewlekłym zespołem bólowym. Z tego względu powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%.

Powód do dzisiaj odczuwa skutki wypadku w postaci okresowych bólów lewego stawu skokowego i bóle te mogą utrzymywać się w przyszłości. Stan stawu skokowego i podudzia należy uznać za utrwalony.

Z uwagi na konieczność odciążenia lewej kończyny dolnej i chodzenia o kulach powód wymagał pomocy osób trzecich przy czynnościach codziennych takich jak zabiegi higieniczne, prace domowe, sprząatanie lub przyrządzanie posiłków, załatwianie wszelkich spraw poza domem. Szczególna i niezbędna pomoc potrzebna była przez okres 8 tygodni od wypadku.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie wyrokiem z dnia 17 maja 2011 roku sygn. II K.349/11 uznał, że J. S. dopuściła się popełnienia wyżej opisanego czynu z art. 177 par.1 k.k. i umorzył warunkowo wobec niej postępowanie karne na okres próby 1 roku.

Wyłączną winę za spowodowanie wypadku ponosi J. S..

Przed wypadkiem powód H. A. zamieszkiwał z żoną w B. gmina K. w domu rodzinnym. Opiekował się ciężko chorą na nowotwór żoną. Po wypadku powód sam wymagał opieki ponieważ początkowo nie mógł w ogóle chodzić a następnie chodził o kulach. Potrzebował pomocy przy myciu, codziennych pracach domowych i dojazdach na zabiegi rehabilitacyjne. Rodzicami opiekowała się córka M. A. i jej mąż B. P.. Pomoc była niezbędna przez okres około roku. Po śmierci żony w marcu 2012 roku powód zamieszkał u córki w K..

(opinia biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych D. K. k.124-130, dokumentacja medyczna k.19-44, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii R. P. k. 157-159 i k.197, zeznania świadków M. A.

i B. P. k. 115-116, przesłuchanie powoda k.216-217, odpis wyroku z dnia 17.05.2011 roku k.53 i akta sprawy karnej II K.349/11, akta szkodowe k.102).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie ww. świadków i przesłuchania powoda oraz na podstawie opinii biegłych sądowych D. K. i R. P., które w ocenie sądu sporządzone są profesjonalnie i wyczerpująco.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie poza sporem.

Istota sporu sprowadza się jedynie do ustalenia, czy powód swoim zachowaniem przyczynił się do wypadku komunikacyjnego i jego skutków oraz czy wypłacona przez pozwanego kwota zadośćuczynienia jest proporcjonalna do zakresu obrażeń i cierpień powoda.

Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie co do kwoty zadośćuczynienia w wysokości 15.000 złotych.

Przede wszystkim bezpodstawny jest zarzut pozwanego jakoby powód przyczynił się do powstania wypadku, a tym samym jego skutków.

Należy podzielić w tym względzie stanowisko powoda, że pozwany nie wykazał takiej okoliczności.

Wprawdzie Sąd Rejonowy w Kwidzynie wyrokiem z dnia 17 maja 2011 roku II K 349/11 uznał, że J. S. dopuściła się popełnienia czynu z art. 177par.1 k.k. ale umorzył postępowanie w sprawie.

Zgodnie z przepisem art. 11 kpc., dla sądu w postępowaniu cywilnym wiążące są ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa. Dlatego orzeczenie i akta sprawy karnej II K 349/11 należało traktować na równi z innymi środkami dowodowymi w sprawie.

Koniecznym zatem stało się dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków D. K. celem ustalenia, czy powód przyczynił się do wypadku.

Biegły D. K. wykluczył jakiegokolwiek przyczynienie się powoda H. A. do wypadku nawet jeżeli nie miał on odzieży odblaskowej lub wystarczającego oświetlenia roweru. Biegły dokonał oględzin miejsca zdarzenia o godzinie 16-tej czyli o zmierzchu ponieważ w tym czasie miało miejsce zdarzenie. Nie stwierdził jednak jakichkolwiek elementów ograniczających bezpośrednią widoczność rowerzysty przez sprawczynię. Brak należytego oświetlenia roweru lub odzieży odblaskowej nie pozostawał w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem. W opinii biegłego powód H. A. nie naruszył swoim zachowaniem zasad ruchu drogowego, mogących mieć wpływ na skutki wypadku, ponieważ jechał prawidłowo po właściwej stronie ulicą z pierwszeństwem przejazdu. Nie mógł również przewidzieć, że sprawcy wypadku nie ustąpi mu pierwszeństwa przejazdu.

Strony nie złożyły zarzutów do opinii biegłego D. K. a pozwany nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Sąd też nie znalazł żadnych podstaw aby zakwestionować opinię ponieważ została ona sporządzona profesjonalnie i wyczerpująco.

Jeżeli chodzi o wysokość należnego zadośćuczynienia powodowi to zdaniem sądu wypłacona powodowi przez pozwanego kwota 10.000 złotych jest stanowczo za niska.

Zadośćuczynienie z przepisu art.445 kc. powinno spełniać przede wszystkim funkcję kompensacyjną. Oznacza to, że jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej lecz musi stanowić ekonomicznie odczuwalną wartość. Z drugiej strony wysokość zadośćuczynienia powinna być odpowiednia w stosunku do doznanej krzywdy przy utrzymaniu w rozsądnych granicach.

Jak wynika z dokumentacji medycznej i opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii i ortopedii R. P., powód po wypadku był hospitalizowany i został poddany poważnemu zabiegowi operacyjnemu polegającemu na repozycji otwartej i zespoleniu płytką i śrubami lewego podudzia. Przez co najmniej 8 tygodni powód nie mógł chodzić, poruszał

się o kulach i odczuwał duże natężenie dolegliwości bólowych. W tym czasie wymagał też pomocy członków rodziny w zwykłych czynnościach życia codziennego. Wcześniej powód opiekował się chorą żoną a po wypadku sam wymagał opieki.

Potwierdzili to również w swoich zeznaniach świadkowie M. A. i B. P..

Niewątpliwie sytuacja taka pogłębiała jeszcze dyskomfort psychiczny powoda.

Ponadto okres leczenia powoda był długi bo po okresie rehabilitacji zakończył się 26 maja 2011 roku. Wprawdzie złamanie u powoda wygoiło się ale rokowania na przyszłość nie są pomyślne. Pozostało bowiem niewielkie zgięcie stawu skokowego i obrzęk stawu kolanowego z przewlekłym zespołem bólowym. Powód do dzisiaj odczuwa bóle i bóle te mogą utrzymywać się w przyszłości.

Sąd uznał zatem, że pozwany oprócz wypłaconej już kwoty 10.000 złotych powinien wypłacić powodowi dodatkową kwotę zadośćuczynienia za krzywdę i cierpienie w wysokości 15.000 złotych.

Bezpodstawne jest natomiast żądanie powoda zapłaty od pozwanego kwoty 2 282 złote z tytułu kosztów opieki. Powód zaprzeczył bowiem aby ponosił jakiegokolwiek koszty opieki sprawowanej przez dzieci. Koszty sprawowania opieki przez opiekunkę z firmy usługowo opiekuńczej (...) w K. pokrywane były z ubezpieczenia zdrowotnego co potwierdził powód.

Zasadne jest natomiast żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia na zasadzie art. 481 par.1 kc., art.817par.1 kc. i art.14 ust.2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych - od daty 22 listopada 2014 roku.

Powód zgłosił szkodę w dniu 15.10.2014 roku a pozwany ubezpieczyciel miał obowiązek wypłaty zadośćuczynienia w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Od tej pory pozwany ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i powód może żądać odsetek ustawowych za czas opóźnienia.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art.445par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.6 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Powód H. A. wygrał sprawę w 87%. Pozwany (...) S.A. w W. ma zatem obowiązek zwrócić powodowi kwotę 750 złotych, tytułem opłaty sądowej od zasądanego roszczenia oraz kwotę 2105 złotych (z opłatą od pełnomocnictwa 17 złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Łączna kwota wydatków na poczet sporządzenia opinii przez biegłych sądowych wynosi 1704.63 złote. Pozwany wyłożył już zaliczkę na wydatki w wysokości 2000złotych.

Powód H. A. pobiera stałą rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 673,72 złote netto, co wynika z informacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z 24.11.2016 roku. Oprócz renty nie ma innych źródeł dochodu.

Zasady słuszności przemawiają więc za tym aby nie obciążać powoda proporcjonalnie do części nieuwzględnionego powództwa kosztami wydatków na rzecz pozwanego (art.102 kpc.).